

opusdei.org

Mons. Monterisi: „Prelatura personală, o forma juridică care îmbogățește comuniunea Bisericii“

Acum 30 de ani, Ioan Paul al II-lea a ridicat prelatura Opus Dei pe 28.11.1982. Cu această ocazie publicăm un interviu cu Card. Monterisi, fostul Secretar al Congregației pentru Episcopi.

02.12.2012

Excelență, Ioan Paul al II-lea a ridicat prelatura Opus Dei pe 28 noiembrie 1982. În opinia dvs., care sunt beneficiile pe care diecezele le pot aștepta de la o configurație juridică a acestui tip?

Putem începe să facem un bilanț al activității desfășurate de către membrii prelatunii în această perioadă. Slujitorul lui Dumnezeu Ioan Paul al II-lea, a remarcat faptul că apartinerea credincioșilor laici atât propriei lor dieceze cât și prelatunii Opus Dei, «face ca misiunea specifică a prelatunii să conveargă cu eforturile de evanghelizare ale oricărei Biserici particulare».

Care a fost motivul care a condus pe Ioan Paul al II-lea să pună în

aplicare pentru prima dată forma juridică conciliară ale prelaturilor personale ridicând chiar acea a Opus Dei?

Pentru a răspunde la această întrebare ar fi bine să începem descriind Opus Dei, precum se arăta în ochii Sfântului Părinte și ai Bisericii, când a apărut necesitatea recunoașterii acesteia de către Sfântul Scaun.

Opus Dei, care țâșnea în 1928 din inima și din mintea Sfântului Josemaria Escrivá de Balaguer, era o lucrare apostolică nouă, originală, care avea particularități care trebuiau luate în considerare pentru a deveni o realitate recunoscută de către Biserica în ordonanța sa, adică Dreptul Canonic. Erau de fapt, mii de credincioși răspândiți în multe dieceze ale celor cinci continente care se alăturaseră acestui ideal propus de către Sfântul Josemaría

Escrivá: idealul de-a răspunde
chemării la sfințenie și la apostolat în
realitatea de zi cu zi din viața lor.
Acești credincioși aveau nevoie de a
primi un ajutor special, pastoral
pentru a atinge acest scop; exista, de
asemenea, un mare număr de preoți
care, urmărind inspirația
fondatorului însuși al Opus Dei, se
simțeau chemați de la Domnul ca
preoți seculari, adică fără să fie
călugări, pentru a exercita slujirea
lor în favoarea acestor laici care
tindeau la sfințenie în viața
obișnuită. În sfârșit, apărea
necesitatea de a încredința această
nouă realitate apostolică conducerii
unei persoane, Prelatul, care cu
ajutorul colaboratorilor săi să
coordoneze viața și acțiunea Opus
Dei în întreagă lume. Acestea sunt
elementele care au dus la acordarea
forme juridice de prelatură
personală pentru Opus Dei.

Cine citește Constituția Apostolică „Ut sit“, prin care a fost înființată Prelatura Opus Dei în 1982, înțelege ușor că această formă juridică a prelaturii personale este cea mai potrivită, pentru a asigura ca Opus Dei, așa cum l-a conceput Sfântul Josemaría Escrivá după lumina adâncii sale spiritualități, țelului de a-și îndeplini misiunea în Biserică.

Oare mai sunt în Biserică alte prelaturi în afară Opus Dei?

Încă nu sunt, deocamdată. Deși nimic nu se opune că în viitor să se poată naște și altele, pe care Sfântul Scaun le va înființa dacă au trăsăturile fundamentale ale instituției juridice, așa cum este configurată în regulamentele Bisericii.

Poate că această întrebare este motivată de anumite rapoarte de presă după care Arhiepiscopul Emmanuel Milingo a avut ideea de a crea o „prelatură personală“ pentru

asocierea sa de „preoți căsătoriți”. Dacă este adevărat, instituția Arhiepiscopului Milingo ar fi un „monstru juridic”, nu o prelatură personală, în ceea ce privește dreptul canonic lipsesc, mai multe elemente esențiale pentru a face o prelatură personală începând cu scopul de o anumită muncă pastorală, credincioșii ei, etc.

Toate acestea fără a ține seama aspectele imorale și dăunătoare idee, ceea ce a dus Monseignor Milingo dincolo de „comuniunea” Bisericii: abandonarea celibatului preoțesc, care este un mare cadou al lui Dumnezeu pentru Biserică, de cei care s-au angajat liber „pentru Împărăția Cerurilor”, neascultarea gravă față de Sfântul Părinte, scandalul pentru credincioși și mai mult.

Unora îi s-a părut că s-ar putea datora în figura juridică a

prelaturii personale un fel de status de „independență“. Ce este asta?

Figura prelaturii nu este o „formulă de independență“, precum uneori se aude, ci dimpotrivă, este un răspuns din ierarhia Bisericii orientat la o specială nevoie pastorală.

Când Ioan Paul al II-lea a înființat prelatura, credincioșii precum și activitățile formative ale Opus Dei n-au devenit „independenți“ față de ierarhia ecleziastică. Dimpotrivă, chiar Ierarhia a cuprins această realitate printr-un prelat numit de către Papa. Prelatul are sarcina de a călăuzi prelatura în comuniune cu toți episcopii. În același timp, el este dator să păstreze Opus Dei și toate activitățile sale în comuniune cu Sfântul Părinte „cum et sub Petro“.

Cumuniunea cu Sfântul Scaun se arată în diferite îndătoriri concrete, precum, de exemplu, obligația

raportului cincinal despre situația prelaturii, legăturile cu dicasterii Curiei Romane și în special cu Congregația pentru Episcopi care are competența despre subiectele prelaturii însăși.

Mai mult decât atât, laicii Opus Dei, prin faptul de a fi membri prelaturii, nu schimbă nimic în poziția lor de credincioșii ai diecezei. Devin chiar mai conștienți apartenenței lor la Biserică, începând cu dieceza sau eparhia în care locuiesc și lucrează.

Așadar, roadele apostolice ale Opus Dei sunt un beneficiu pentru diecezele unde trăiesc credincioșii prelaturii.

Experiența în acești ani ai prezenței Prelaturii Opus Dei în atâtea dieceze ale lumii întregi, confirmă realitatea unei muncii apostolice intense în comuniune cu episcopii diecezani.

În concluzie, se poate zice că, în acest sens, prelaturile personale contribuie la îmbogățirea comuniunii Bisericii. Forma judiciară a prelatunii, precum toate celelalte circumscripții bisericești, favorizează –cum a spus Ioan Paul al II-lea– „convergența organică a preoților și laicilor“ pentru binele Bisericii și dezvoltarea Împărăției lui Dumnezeu.

.....

pdf | document generat automat din
<https://opusdei.org/ro-ro/article/mons-monterisi-prelatura-personala-o-forma-juridica-care-imbogateste-comuniunea-bisericii/> (27.03.2025)